El Cul del Pou | | Actualitzat el 14/12/2019 a les 13:25

# Il·lusió complerta (Quasi un conte de Nadal)

**VA COM VA.** PER LLUM DEGÃ€S

*Il·lustració: Laura Estrada.*

Qui més qui menys, tothom viu d'il·lusions. L'avi Pauet, extremunciat en tres ocasions en tres setmanes, viu amb la il·lusió de ser el primer a inaugurar el crematori de Manresa. Ja fa mig any que els metges el donaven per mort, però ell s'hi va resistir amb totes les forces, que eren mínimes, però va aconseguir sobreviure. Malgrat l'extirpació de gairebé tots els òrgans vitals, a causa de l'acumulació de múltiples xacres i malalties degeneratives i terminals, l'avi Pauet continua visitant cada dia les instal·lacions de la incineradora, i s'interessa per l'estat de les obres, que ja haurien d'haver acabat fa temps. «El dia que la vegi fumejar, ja podré morir tranquil", diu a veïns i coneguts. "El dia que la dinyi, ja podrem viure tranquils», diuen els familiars, àvids del testament. I és que l'avi Pauet va ingressar quatre rals amb l'expropiació del camp de conreu, heretat dels pares i dels avis, on ara han construït la incineradora. Potser per això, el mateix dia que la inaugurin, l'avi Pauet es traurà un feix de bitllets de la butxaca i calarà foc al crematori. Enmig de la fumera i les sirenes inútils dels bombers, apareixerà traient el cap per l'alta xemeneia, a punt d'esfondrar-se per sempre, un lladregot guarnit de pare Nadal, amb el carbó robat a coll. Ell no ho sap, però per primera vegada a la vida el pobre infortunat haurà format part, bé que sigui accidentalment, de la darrera il·lusió d'un avi, ara sí, tan moribund com l'any que acaba.